

Til Beskæftigelsesministeriet/ Styrelsen for
Fastholdelse (SFR).
Anne Hedegaard (aih@ams.dk) og Flemming Frandsen (flf@penst.dk)

København, den 22. september 2012

STOP Fleksjobreformens høringssvar til Forslag om lov om ændring af aktiv beskæftigelsespolitik mv. af 4. september 2012

Det er med stor bekymring, at STOP fleksjobreformen har modtaget lovforslaget af 4. september 2012 om en gennemgribende reform af fleksjob- og førtidspensionsordningen. Reformen vil forringe de i forvejen ganske begrænsede muligheder, som mennesker med varigt nedsat arbejdsevne har for at opnå plads på arbejdsmarkedet. Det er i forvejen svært for mennesker med varigt nedsat arbejdsevne at få fodfæste på arbejdsmarkedet under den nuværende ordning pga. manglende rummelighed og de problemer, som følger i kølvandet på kroniske lidelser eller funktionsnedsættelser. Med lovforslaget om en ændring af ordningen ser vi kun denne barriere vokse.

Stop fleksjobreformen ser desværre ikke, at lovforslaget rummer tiltag, som tager hensyn til det enkelte menneske og ser heller ikke, at problemet med en nuværende ledighedsprocent på 25 % på nogen måde løses. Reformen ser desværre ud til at gøre op med mange års hævdvunden handicappolitik i Danmark.

Lovforslaget opstiller den grundlæggende præmis, at den fleksjobansattes tilskyndelse til at øge arbejdsindsatsen vil stige, fordi en stigning i antallet af arbejdstimer vil øge arbejdsindkomsten. Og det tilsigter, at fleksjobbere skal øge deres timetal i retning af udstøttet beskæftigelse. Men vi mener, det er en urealistisk præmis. Fleksjobbere er ikke en stabil arbejdskraft, og arbejdsevnen kan lige så vel blive mindre som større med tiden. Det er urealistisk for den altovervejende største del af fleksjobberne at opnå forbedrede helbreds-vilkår og med dem bedret arbejdsevne. Den største gruppe vil i bedste fald fortsat kunne klare at blive på arbejdsmarkedet med den grad af varigt nedsat arbejdsevne, som de har i dag eller under visitationstidspunktet. Mange vil dog med tiden opleve, at arbejdsevnen bliver mindre og mindre i takt med, at sygdomme progredierer, eller nye sygdomme og bivirkninger lægger sig oven i de problemer, den enkelte allerede skal kæmpe med.

Vores kritik af lovforslaget går på fem hovedområder: *1. Løn- og arbejdsvilkår, 2. forhold omkring ledighed, 3. øvrige og afledte konsekvenser, 4. retssikkerhed samt 5. diskrimination og ulige behandling.* Til slut findes en side med spørgsmål, som vi håber ministeren og beskæftigelsesudvalget vil svare på.

Punktet diskrimination og ulige behandling tager udgangspunkt i en gennemgående oplevelse af, at lovforslaget lægger op til noget, der skal gælde alene for mennesker med handicap i modsætning til øvrige arbejdstagere på arbejdsmarkedet. Det er således en samlet betragtning og respons om diskrimination og ulige behandling på en lang række punkter af lovforslaget.

1. LØN- OG ARBEJDSVILKÅR

Hvordan vil man fremover definere fleksjob?

Vi er usikre på, om lovforslaget med den omlagte løn- og tilskudsmodel reelt betyder, at fleksjobordningen nedlægges og erstattes af deltidsbeskæftigelse. Det samme gælder det forhold, at lovforslaget sigter på at gøre fleksjob midlertidige og dermed gør op med den nuværende varige ordning. Det bliver dermed uklart, hvor snitfladen mellem fleksjob og udstøttet beskæftigelse er, og fleksjobordningen mister sit væsentligste indhold og bliver dermed en noget misvisende betegnelse.

Retten til fleksjob er allerede i dag betinget af en varigt nedsat arbejdsevne i størrelsesordenen mindst 50 %, men for nogen helt ned til ca. 2/3 dvs. knap 67 %. Den vurdering får man først efter en lang og grundig visitationsproces.

Man bruger i lovforslaget begrebet "varigt nedsat arbejdsevne" om målgruppens arbejdsevne. Det står dog i modsætning til det forhold, at man i lovforslaget samtidig afviser begrebets værdi, idet man mener at vide, at folk med varigt nedsat arbejdsevne kan "udvikle" arbejdsevnen eller "motivere sig" til en bedre helbreds- og arbejdssituation. Det er en mærkelig inkonsekvens og modsigelse mellem både at anerkende og ikke anerkende begrebet "varigt nedsat arbejdsevne". Hvordan kan man sige, at fleksjobbere skal have en varigt nedsat arbejdsevne og så samtidig arbejde for, at fleksjobberen kommer i ordinær beskæftigelse, hvor der skal være grundlag for udvikling? Det hænger ikke sammen.

Uheldig ændring af tilskudsmodellen

En væsentlig ingrediens i lovforslaget er en ændring fra en lønmodtagermodel til en model med et kombineret ansættelses- og ydelsesforhold. Fleksjobberen bliver nu både ordinær lønmodtager og direkte modtager af offentlige ydelser. Det betyder, at fleksjob kan ses som en udvidet ordinær deltidsansættelse men med en klientgørelse i tillæg. Det er et opgør med mange års hævdunden socialpolitik, hvor man ellers har arbejdet for, at mennesker med handicap skal have retten til et værdigt og selvstændigt liv (jf. Handicapkonventionens artikel 19) med tilnærmelsesvist lige muligheder, som det fx afspejles af principperne om compensation og ligebehandling.

Fleksjobberes hidtidige lønmodtagerrettigheder under overenskomsterne vil blive kraftigt forringet, da fleksjobbere fremover ikke hører ind under fuldtidsansættelser (vi risikerer, at fleksjobbere udelukkende vil blive omfattet af deltidsbestemmelser eller overenskomsternes sociale kapitler), men samtidig fastholdes fleksjobberne i en klientrolle og som "sager" i systemet. Det er helt overordnet problematisk og diskriminerende. Se mere herom under punkt 5 om diskrimination og ulige behandling.

Særligt problem: Begrebet 'reelt arbejde' og øvrige varianter

Arbejdsgiverne skal kun yde løn for 'den arbejdsindsats, den ansatte reelt yder'. Men mange ansatte i fleksjob har brug for mere tid til at udføre arbejdsopgaverne og har eksempelvis brug for at være på arbejdspladsen i 20 timer for at kunne udføre 15 timers ordinært arbejde, ligesom det for andre vil være tilfældet, at de kun kan være effektive i visse tidsintervaller, men til gengæld vil være lige så effektive som raske i disse udvalgte tidsintervaller.

Vi spørger: Hvem skal og kan definere begrebet 'arbejdsindsats', som det benyttes i lovforslaget?

Hvorfor skal fleksjobbere, som de eneste på arbejdsmarkedet måles på et så diffust og diskriminerende lønparameter?

Hvordan vil man fx måle 'den reelt ydede arbejdsindsats' for de, som er nødt til at arbejde på en hjemmearbejdsplads? Hvordan vil man måle effektiviteten i kreativt, akademisk arbejde eller videnarbejde?

Vil man kunne flekse sin tid, hvis man en uge har det mindre godt og kan arbejde færre timer og ugen efter har det bedre og kan arbejde flere timer, eller hvis man på udvalgte tidspunkter af dagen er meget effektiv, men er mindre effektiv på andre?

Har en fleksjobber fremover ret til fritid, sådan som det ellers siges i Menneskerettighedskonventionens artikel 24, at alle mennesker har – eller skal personer i fleksjob arbejde gratis i deres fritid for at kompensere for nedsat arbejdsevne?

Den tid, der ikke gives løn for af arbejdsgiver, må jo formodes at være fritid, men den kan ikke være fritid, når den tilbringes på en arbejdsplads. Vi er således bekymrede for, om det bliver svært at trække en klar grænse mellem arbejdstid og fritid, og at fleksjobberes fritid bliver inddraget til arbejdstid i forbindelse med lovforslagets begreber om 'reelt arbejde' og 'effektiv arbejdstid'. Det er utilstadeligt og diskriminerende over for den, der fx arbejder med nedsat hastighed – ikke kun i forhold til raske kollegaer, men også i forhold til mennesker med andre diagnoser – ligesom det er utilstadeligt og diskriminerende over for den, der arbejder dygtigt og effektivt, men kun kan gøre det i kortere stræk ad gangen.

Hvorfor skal aflønningen være forskellig for samme arbejde? Det kan jo sagtens være arbejde, der er udført med samme eller måske endog endnu højere kvalitet end det, den ordinært ansatte udfører!

Overordnet finder vi det mærkeligt, at fleksjobbere som de eneste på arbejdsmarkedet bortset måske lige fra folk, der arbejder på akkord, skal vurderes så specifikt på arbejdsevnen. Almindelige lønmodtagere bliver jo ansat ud fra en generel vurdering af arbejdsevne og fag, men uden at de skal måles på hver eneste lille handling eller mangel på samme. Alle mennesker har en variation i deres arbejdsevne over tid – det gælder sandelig også de raske mennesker, som ansættes under almindelige ordinære vilkår.

Det er helt utilstadeligt at diskriminere mennesker med handicap i fleksjob på denne måde. Begreberne 'reelt arbejde', 'effektiv arbejdstid' og hermed sidestillede størrelser bør derfor fjernes helt fra lovforslaget, således at fleksjobbere som minimum skal ansættes under samme overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår som øvrige ansatte med tilsvarende uddannelsesbaggrund, arbejds erfaring, arbejdsopgaver, ansvar, anciennitet osv.

I nuværende ordning er det at betragte som et fuldtidsjob at være i en fleksjobansættelse. Ansættelsen består i, at der arbejdes et antal timer og rekreeres for resten af timerne op til de 37 t/uge. Dermed har det været anerkendt, at det at være i en fleksjobansættelse faktisk er et fuldtidsjob. Der har været en anerkendelse af, at en fleksjobber bedst kunne bruge sin nedsatte arbejdsevne, fordi de timer, som ikke blev brugt på arbejdspladsen var essentielle, netop for at kunne udnytte restarbejdsevnen.

Recreation og arbejdsevne gav til sammen et fuldtidsfleksjob/et arbejdsudbytte – efter det princip, at arbejdsevnen var afhængig af hviletiden. Forslaget er et opgør med denne tankegang, idet det udelukkende er arbejdsevnen som vægtes – Vi ved, at arbejdsevnen for intet er at regne, hvis ikke visse forhold bl.a. hvile/recreation/behandling vægtes som et parameter af lige så stor vigtighed, som selve arbejdsevnen. Når disse forhold ikke vægtes i det fremsatte forslag, vil vi bemærke, at det vil få betydning for "arbejdsudbyttet", at rekreations/hvile/behandling ikke anerkendes som ligevægtig parameter til arbejdsevnen.

Fleksløntilskuddet følger ikke lønnen

Tilskuddet til fleksjob vil ifølge lovforslaget blive nedjusteret sammen med andre overførselsindkomster, da det følger en nedsat dagpengesats, som fremover ikke satsreguleres. Det er uacceptabelt, at personer med høje uddannelser, højt arbejdsansvar og megen erfaring ikke skal kunne aflønnes på tilsvarende niveau som

de ordinært ansatte, men at bl.a. mellem- og højtuddannede personer i fleksjob vil ende med at få en løn og ydelse, der samlet set stiller dem langt ringere end andre med tilsvarende uddannelsesbaggrund, arbejds erfaring, arbejdsopgaver, ansvar, anciennitet osv.

Det skal være sådan, at mennesker i fleksjob får en løn, der sammen med flekslønstilskuddet samlet når det samme niveau, som ordinært ansatte med tilsvarende uddannelsesbaggrund, arbejds erfaring, arbejdsopgaver, ansvar og anciennitet ville opnå under den overenskomst, som normalt dækker det pågældende arbejdsområde. Lønstilskuddet til fleksjob skal derfor reguleres i samme takt som den almindelige løndannelse.

Det vil i næsten alle tilfælde være/blive mindre attraktivt for arbejdsgiver at ansætte en fleksjobber. I den nuværende fleksjobordning er der indbygget en kompensation til arbejdsgiver, som helt bortfalder i forbindelse med forslaget.

Fremover vil arbejdsgiver skulle betale lønnen fuldt ud – og der kompenseres fx ikke i forhold til det forøgede sygefravær (løn database for danske kommuner og Regioner viser, at fleksjobberne har dobbelt så meget fravær som ordinært ansatte).

Samtidig skal det bemærkes, at det vil blive omkostningstungere for alle danske arbejdsgivere (også for dem der ikke har ansat fleksjobbere) i fremtiden, da arbejdsskade forsikringer vil få højere præmieindbetaling. Udbetalingerne i forbindelse med arbejdsskadeerstatningerne vil i fremtiden blive højere, idet lønniveauet for fleksjobbere er lavere end for ordinært ansatte, dermed vil flere være berettiget til en langt højere arbejdsskadeerstatning i fremtiden.

Manglende motivation for arbejdsgivere til at ansætte personer på fleksjob

Det er vanskeligt at se arbejdsgiverens økonomiske motivation til at ansætte medarbejdere i et fleksjob under ny ordning, når systemet ændres, så arbejdsgiver ikke længere får kompensation. Arbejdsgiver skal betale det samme for en ansat på fleksjob fx 15 timer om ugen som for en ordinært ansat på 15 timer uden at blive kompenseret for den usikkerhed, som følger af, at der ofte ikke er vished for den ansattes helbreds mæssige tilstand på længere sigt samt for ekstra sygedage osv., ligesom der er et øget administrativt besvær. Hermed er der en reel risiko for, at det bliver meget svært at finde arbejdsgivere, der vil tilbyde fleksjobansættelser. Gode hensigter og etisk fordring gør det ikke, når de økonomiske mekanismer betyder, at det bliver relativt for dyrt at ansætte fleksjobbere frem for ordinært ansatte med de samme kvalifikationer, og når man samtidig ved, at fleksjobbere har forskellige skånebehov. Mange deltidsjobs udbydes jo med krav om den ansattes fleksibilitet, dvs. fuldtidsforpligtelser eller det, der ligner, ved travlhed, kollegers sygdom, ferier osv. Det er svært at matche med de skånehensyn, der som oftest vil være forbundet med et sygdomsramt liv med varigt nedsat arbejdsevne. Arbejdsevnen vil jo også være nedsat i disse særligt belastede situationer, og det kan være et besværligt forhold for en arbejdsgiver at indrette sig efter. Derfor er det et fejlgreb, når man vil fjerne tilskud til arbejdsgiver for at have en person ansat i fleksjob.

Denne indsigt formoder vi, at Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen også kom frem til den 18. september, da hun kom med det forslag, at arbejdsgivere, som ansætter fleksjobbere på under 10 timer ugentlig kan få en bonus på kr. 25.000 efter seks måneders ansættelse. Det kan synes besynderligt, da en baggrund for reformen er, at kompensationen skal fjernes, idet den underminerer både fleksjobberens og arbejdsgiverens motivation, når der så samtidig netop indføres en form for kompensation til arbejdsgiver.

Med en nuværende ledighedsprocent på 25 % er der ingen tvivl om, at der er behov for en økonomisk motivation for arbejdsgivere til at ansætte personer i et fleksjob, også i fremtiden.

Vi **foreslår** derfor en fortsat fleksjobordning, hvor arbejdsgiver får tilskud fra kommunen, og hvor fleksjobberen modtager kompensation og løn samlet i én pakke direkte fra arbejdsgiver. Det kan fx være udvidelse af den statslige fleksjobordning for tilskudsmodtagere til også at omfatte kommuner og regioner og dermed motivere samtlige offentlige institutioner til at ansætte fleksjobbere. Eller der kunne oprettes en fleksjobfond i lighed med den model, vi kender fra Barselsfonden, som private virksomheder kunne trække på, hvis de ansætter fleksjobbere.

Vi vil også **henvise** til den model, Fair Model, som STOP fleksjobreformen tidligere har forelagt for beskæftigelsesministeren den 13. april 2012 på et møde – læs mere her:

<http://www.stopfleksjobreformen.dk/fair-model.html>

Forslaget til ny fleksjobordning rummer den påstand, at en aflønning efter reel arbejdsindsats skulle medføre incitament til at arbejde flere timer – dette vil ikke gøre sig gældende for de fleksjobbere, som har den laveste indkomst. De vil blive ramt af mindstelønsloftet på deres arbejdsområde ud fra devisen, jo lavere timeløn jo før rammer man loftet. Dette gælder især for de meget omtalte mini-fleksjob jo lavere timeløn og jo færre timer du kan arbejde – jo mindre økonomisk incitament til at arbejde flere timer. Dette viser break-even beregningerne. Fx vil en person med en timeløn på 112 kr./t. ramme loftet, hvis vedkommende arbejder mere end fire timer ugentligt. For en person med timeløn på kr. 118,50 kr./t. vil loftet nås, hvis vedkommende arbejder mere end 6 t/uge. Dette må siges at være uhensigtsmæssigt og stå i modsætning til, at forslaget påstår at ville støtte op om de fleksjobbere, som kan arbejde færrest timer.

Udover dette ønsker vi at bemærke, at der vil ske en uhensigtsmæssig udhuling af en fleksjobbers samlede indtægt (og pension) over tid. Idet en lønforhøjelse eller en bonus, som udbetales vil blive modregnet med henholdsvis 30 pct. for de første 13.000 kr. og 55 pct. for beløb over 13.000 kr. Dette må siges at være en forholdsvis stor forskelsbehandling og i strid med gældende lovgivning.

Da fleksjobbere rent lønteknisk i fremtiden aflønnes på timemæssig basis vil en lønstigning på fx 1000 kr. for en kollega på ordinære vilkår, for en fleksjobber, som kan arbejde 18,5 t/uge, have den betydning, at bruttobeløbet før skat vil udgøre omkring 200 kr. Så vi sætter et stort spørgsmålstejn ved, om der i reformen er indbygget et økonomisk incitament, der vil få fleksjobbere til at sætte deres arbejdstid op.

12 måneders-reglen

Mange bevilliges fleksjob på den samme arbejdsplads, hvor de allerede er ansat. Med 12 måneders-reglen i lovforslaget pålægges arbejdsgiver efter den ansattes langvarige sygemelding og 1-2 års sagsbehandling af fleksjobansøgningen at skulle have medarbejderen ansat i yderligere 12 måneder på fuld løn, før fleksjobansættelse kan etableres. Det vil blive for dyrt og for besværligt for en arbejdsgiver at have den pågældende ansat i den lange ventetid, og der er stor risiko for, at det vil betyde, at der bliver tale om ledighed frem for beskæftigelse. En uheldig virkning, når ønsket er at fastholde folk i beskæftigelse. En anden bekymring er, at mange funktionæransatte vil blive opsagt ved udsigten til længerevarende sygdom i og med, at arbejdsgiverne vil øge brugen af 120-dages reglen og afskedige den ansatte, hvor der ikke er udsigt til kompensation for nedsat arbejdsevne.

Vi mener derfor, at 12 måneders-reglen skal og bør afskaffes. Som mindste mål bør der i loven kræves hurtig sagsbehandling fra kommunerne med en tidsfrist på få måneder for at undgå, at vedkommende person mister tilknytning til arbejdsmarkedet for altid.

Problemer for selvstændig fleksjobvirksomhed

Det er beklageligt, at vilkårene for selvstændige fleksjobbere med lovforslaget bliver meget ringere. For det første er der et maksimalt tilskud på 125.000 kroner årligt. Tilskuddet er markant lavere end det andre fleksjobbere kan opnå. Det lavere tilskud vil gøre det svært for selvstændige fleksjobbere at forsørge sig selv ved selvstændig virksomhed.

Derudover er det et meget stort problem, at man *som forudsætning* for overhovedet at kunne etablere selvstændig virksomhed som fleksjobber stiller det krav, at den pågældende inden for de sidste 24 måneder skal have udøvet selvstændig virksomhed i sammenlagt 12 måneder og i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge. Det er en hurdle, der ikke matcher godt med mennesker med handicap og nedsat arbejdsevne.

Hvis man ikke allerede har været selvstændig, inden man bliver fleksjobber, og hvis man ikke allerede har været det i et år med et pænt overskud, så kan man altså slet ikke blive selvstændig i fleksjob. Ergo udelukker medfødte handicap ofte muligheden for at være selvstændig i Danmark. Dette finder vi urimeligt, og diskriminerende af mennesker med handicap jvf. handicapkonventionen.

Det maksimale tilskud til fleksjobbere i selvstændige erhverv skal derfor hæves til samme niveau som for andre fleksjobbere. Endvidere bør kravene omkring udøvelse af selvstændig virksomhed i sammenlagt 12 af seneste 24 måneder og med over 30 timer pr. uge som forudsætning for overhovedet at kunne *blive* selvstændig fleksjobber fjernes fuldstændigt fra lovteksten, således at kravene nulstilles.

Vi **foreslår**, at alle fleksjobbere uden begrænsning skal kunne starte selvstændig virksomhed uanset om man før fleksjobgodkendelsen var selvstændig eller ej.

Konsekvenser ift. feriepenge, ATP, pensionsindbetaling mv.

Personer på fleksjob vil opleve et markant pensionsefterslæb i forhold til ordinært ansatte. De vil også opleve, at den tvungne pensionsindbetaling af tilskuddet vil mindske deres nettolønindkomst, som i forvejen ligger langt fra ordinært ansattes indkomst. Samtidig vil der over tid ske en udhuling af pensionsindbetaling.

Vi finder det urimeligt, at personer med nedsat arbejdsevne som pensionister skal opleve forringelser i deres levevilkår. Især når det påtænkes, at en fleksjobbers muligheder for at oprette en privat pensionsopsparing begrænset idet den månedlige indtægt formindskes drastisk.

Usikkerhed ved 5-årsregel samt alders-regel

Lovforslaget indeholder et markant usikkerhedselement for alle personer på vej ind i fleksjobordningen, i og med at den siger, at ordningen for personer under 40 ikke er permanent, og at den for personer over 40 år skal betragtes som en prøveperiode de første 5 år. Dette er meget uhensigtsmæssigt. For det første er det uhensigtsmæssigt for fleksjobberen pga. de personlige og psykiske følger, man kan forvente ovenpå usikkerhed over økonomiske forhold i så lang en periode – og vi taler jo om personer, der i forvejen er sårbare. For det andet er det uhensigtsmæssigt for arbejdsgiveren, fordi uforudsigelighed og manglende mulighed for langtidsplanlægning tæller negativt for en arbejdsgiver i forbindelse med jobrekruttering. En midlertidig fleksjobvisitation og en 5-års-prøveperiode gør det uinteressant eller i bedste fald tvivlsomt for en arbejdsgiver, om det kan betale sig at investere i en fleksjobberes udvikling og oplæring, når der allerede som udgangspunkt er stor usikkerhed om, hvor vidt fleksjobberen overhovedet kan arbejde i virksomheden i et fleksjob på længere sigt.

Vi **mener** derfor, at 5-årsreglen bør afskaffes for personer, der træder ind i fleksjobordningen uanset alder.

Minifleksjob – særlige problemstillinger

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumsrettigheder i relation til blandt andet barsel, løn under sygdom og beskyttelse mod usaglig afskedigelse. Men Funktionærloven kræver ansættelse i minimum 8 timer, og derved vil ansatte i fleksjob på under 8 timer om ugen ikke være dækket af bestemmelserne i den. Dette er urimeligt.

Fleksjobbere, hvis helbred bliver dårligere og dårligere, kan med lovforslaget fastholdes i fleksjobordningen, fordi fleksjobs på helt ned til 2 timer ugentligt bliver muligt, og vi udleder, at arbejdsevnen skal være mindre end dette, inden førtidspension bliver "oplagt".

Dette finder vi uhensigtsmæssigt og vi mener, at dette vil betyde, at mange mennesker med lav arbejdsevne vil blive fastholdt i et uoverskueligt system med deraf følgende utryghed og usikkerhed omkring bl.a. økonomi.

Hvad sker der, hvis fleksjobberen på få timer får en arbejdsskade? Vil vedkommende så kun kunne opnå erstatning for den tabte arbejdsindkomst for de få timer, samtidig med, at han resten af sit liv kommer til at leve med et yderligere handicap?

Vi **foreslår**, at Funktionærlovens bestemmelser ændres således, at ansatte på under 8 timer også bliver omfattet af loven og dermed også fleksjobbere med et lavt timeantal, så fremtidige problemer kan undgås.

Uklar grænse mellem fleksjob og førtidspension – hvor går snittet?

Det er i lovforslaget uklart, hvor grænsen mellem førtidspension og fleksjob går, og hvad visitationskriterierne er. Der er en risiko for, at folk med meget lav arbejdsevne presses til at tage et fleksjob, som de ikke er i stand til at varetage. Det er uklart, hvad der menes med 'væsentlig og varig nedsættelse af arbejdsevnen'. Personer, som får afslag på fleksjob uden at kunne magte at arbejde i en ordinær stilling, kommer i klemme, og det ændrer lovforslaget ikke ved.

Der bør fastlægges en tydelig grænse for, hvornår man er omfattet af fleksjobbestemmelserne, og hvad der skal ske, når man er i 'den grå zone'. Der er behov for meget klare visitationskriterier for, hvornår personer er berettiget til henholdsvis førtidspension og fleksjob, og det bør præciseres, hvad der menes med 'væsentlig og varig nedsættelse af arbejdsevnen'. Der vil stadig fremover være mennesker, der vil stå i svære sygdomssituationer, hvor det ganske enkelt ikke er muligt at arbejde ej eller i et fleksjob. Disse mennesker skal fortsat kunne sikres mulighed for at få tilkendt førtidspension, sådan som det er i dag, uanset alder og uanset, at de måske i bedste fald ville kunne arbejde et par timer ugentligt.

Vi mener der bør oprettes et separat klagenævn som fleksjobbere der er i denne "gråzone" kan henvende sig til for at få hjælp, da vi frygter mange kommuner vil udnytte denne uklare grænse til at afskære fleksjobbere førtidspension.

Usikkerhed for personer på den nuværende ordning

Vi finder det urimeligt, at reformen overfører allerede fleksjobvisiterede personer til en ny ordning ved jobskift, firing eller ledighed. Det indebærer voldsomme forringelser af løn-, arbejds- og ledighedsvilkår, og vil medføre stavnsbinding på nuværende arbejdsplads. Det ligner diskrimination i henhold til Handicapkonventionens stk. 27.

For personer på den nuværende fleksjobordning, som er i job, er der i reformen indbygget en stavnsbinding til dette efter 1. januar 2013. Det er der, fordi lønnen vil falde markant, hvis man skifter job. Det medfører usikkerhed for fremtiden i tilfælde af firing, og det hindrer generelt mobiliteten på et i forvejen fastlåst arbejdsmarked. Fleksjobberen risikerer desuden at stagnere i arbejdslivet og karrieren og at have svært ved at gøre sine interesser og behov gældende over for en arbejdsgiver, som vil kende den økonomiske klemme, som den ansatte fleksjobber sidder i.

Desuden viser aftalens beskrivelser af, hvornår der er tale om jobskifte, at det bliver vanskeligt administrerbart på det offentlige område, hvor institutioner fx lægges sammen, afdelinger skifter navne osv. På det private område gælder det samme, når virksomheder bliver opkøbt, organisationsstrukturen ændrer sig

og jobbene udvikler sig. Der mangler alt i alt klarhed om kriterier for, hvornår der er tale om et nyt job. Det skaber usikkerhed.

Det er uacceptabelt, at man med lovforslaget kan ændre ved de rettigheder, som de personer, der er fleksjobvisiteret inden 1. januar 2013, har fået med nuværende ordning. Det er uacceptabelt således at reformere med tilbagevirkende kraft på afgørelser, rettigheder og betingelser, som allerede er givet i forbindelse med visitation til fleksjob, og som folk har disponeret økonomisk, jobmæssigt, pensions- og forsikringsmæssigt efter med en berettiget forventning om at kunne regne med det. Det er ikke normal praksis i forhold til øvrig lovgivning, og derfor kan det heller ikke være rimeligt, at det sker i dette tilfælde.

Vi foreslår, at alle personer, der er visiteret til fleksjob før 1. januar 2013, skal kunne blive under nuværende fleksjobordning uanset ledighed, firing eller jobskift og kunne beholde deres rettigheder i henhold til den nuværende fleksjobordning. Arbejdsmarkedskommissionen anbefalede i deres rapport "Velfærd kræver arbejde" fra 2009 netop, at man ikke lovgav med tilbagevirkende kraft, men at ændringerne indførtes fremadrettet.

Vi **mener** derfor at lovforslaget udelukkende bør kunne gælde for personer, der visiteres efter 1. januar 2013. Derved vil megen administration og dermed udgifter til disse, kunne undgås.

Det er i øvrigt uklart i lovteksten, hvilke muligheder en nuværende fleksjobber i beskæftigelse har for at få hjælp og støtte af sin jobkonsulent i fald der opstår problemer på arbejdspladsen eller med helbredet efter 1. januar 2013.

2. FORHOLD OMKRING LEDIGHED

Lovforslaget sidestiller i stort omfang fleksjobbere med ordinært ansatte raske personer, hvad angår regler vedrørende ledighed. Det gælder blandt andet retten til ydelse under ledighed, herunder reglerne for, hvornår man betragtes som værende ydelsesberettiget ledig. Det synes at tilnærme reglerne for ledighedsydelse i fleksjobordningen til de regler, der gælder i dagpengesystemet for de ordinære lønmodtagere. Det er et bekymrende skridt, eftersom vilkårene for de to grupper i øvrigt er så forskellige. Hvad betyder det fx, at fleksjobberen kan miste sin ret til ledighedsydelse "ved selvforskyldt ledighed", og hvilke rettigheder eller forpligtelser har en fleksjobber efter ny lovgivning fx i en jobsituation, hvor der finder mobning sted, hvor fleksjobskånehensyn ikke overholdes fra virksomhedens side eller hvor fleksjobberens arbejdsevne er faldet i forhold til den indgåede fleksjobaftale? Har vedkommende i sådanne situationer ret til at sige op, eller betragtes det som værende lig med "manglende vilje" til at arbejde? Kan man risikere, at firing i en sådan situation betragtes som selvforskyldt ledighed? Og hvilke klageadgange har en fleksjobber i forhold til ovennævnte eksempler?

Sanktionering af ledige fleksjobbere

Reformen medfører, at ledige fleksjobbere stort set sidestilles med personer, der ikke har andre problemer end ledighed. Det betyder blandt andet, at de ledige fleksjobbere skal søge job 'aktivt', 'stå til rådighed' for arbejdsmarkedet og beskæftigelsessystemet samt pålægges de samme sanktioner som dagpengemodtagere ved selvforskyldt ledighed. Ledige fleksjobbere vil dog ofte have langt mere komplicerede helbredsmæssige forhold end raske ledige uden andre problemer end ledighed. Hvordan tænker man det fx muligt for en fleksjobber med et lille timetal at deltage 'aktivt' i jobsøgning og aktivering? Hvad vil 'aktivt' sige her?

Vi **anbefaler**, at fleksjobbere ikke underlægges samme pligter og sanktioner som dagpengemodtagere. Sanktionerne i forbindelse med selvforskyldt ledighed bør ikke gælde i samme omfang for ledige fleksjobbere som for personer uden andre problemer end ledighed.

Forskelsbehandling af ledige fleksjobbere

Ledighedsydelsen falder ifølge lovforslaget fra 91 % til 89 % af den maksimale dagpengesats. For personer, der modtager ledighedsydelse, når ordningen træder i kraft, vil ydelsen blive nedsat til 89 % senest efter et halvt år. Desuden følger ledighedsydelsen dagpengesatsen, som fremover ikke satsreguleres, og dermed vil de ledige fleksjobbere blive ringere stillet økonomisk end andre ledige.

Vi **foreslår**, at ledighedsydelsen fremover følger den maksimale dagpengesats og derudover satsreguleres, idet et handicap er en varig tilstand.

Uddannelsesret

Lovforslaget sætter 6 ugers fuldtidsuddannelse som en ret i forbindelse med ledighed for fleksjobbere. Det er en begrænset valgmulighed, når man ikke har fuld arbejdsevne i behold.

Vi **foreslår** derfor, at uddannelsesretten defineres som en ret, der samlet set indebærer ret til i alt 6 x 37 timers uddannelse, men at alle disse timer frit kan lægges, som det matcher fleksjobberens helbredsmæssige situation, også selvom de er spredt ud over meget længere tid end en 6- eller 12-ugers periode. Det bør tilføjes i lovforslaget, at timetallet udelukkende skal udregnes på grundlag af undervisningstid med en underviser på og altså ikke inkludere forberedelsestid el.lign. Det bør også tilføjes, at uddannelsesretten skal kunne benyttes på ethvert givet tidspunkt i en ledighedsperiode, uanset om dette sker før eller efter 1 års ledighed (i modsætning til, hvad der er tilfældet under den nuværende ordning).

3. ØVRIGE OG AFLEDTE KONSEKVENSER

Svag motivation for at uddanne sig

Et af målene med reformen er at flytte tilskuddet fra mellemindkomster og høje indkomster og dermed også fra dem med uddannelse til mindre uddannede grupper. En uddannelse anses ellers generelt af de fleste politiske partier, herunder forligspartierne, som en samfundsmæssig investering, der bidrager til vækst, udvikling, viden og innovation. Med de nye tilskudsregler er motivationen for at tage en uddannelse minimal for personer med nedsat arbejdsevne som fx unge mennesker med kroniske lidelser og handicap, fordi de ikke længere vil blive honoreret økonomisk for de kompetencer, de har opnået i kraft af uddannelse.

Indtægtsgrundlaget vil være et fleksjob med aflønning af et begrænset timetal, og dermed vil der være en markant lavere indkomst i udsigt end med den tidligere ordning. Det vil igen påvirke livsindkomsten for den enkelte og i sidste ende føre til, at den fleksjobber, der har gennemført en videregående uddannelse, vil få en livsindkomst på et niveau langt under andre grupper, som de normalt vil sammenligne sig med. Det er ikke hensigtsmæssigt hverken for den enkelte eller for samfundet og er i direkte modstrid med regeringens ønske om, at flere skal have en uddannelse, og at uddannelse er løsningen på alle samfundets problemer.

Det hænger ikke sammen, at man på en og samme gang opfordrer til folk til at uddanne sig og samtidig ændrer tilskudsmodellen i fleksjobordningen.

Erhvervsevnetabserstatning/forsikring

Da fleksjob har sikret personer med erhvervsevnetab en tilnærmelsesvis normal livsindkomst, har det fra forsikringsselskaber været praksis at udregne tabet i kroner og ører, fremfor i procenter, og det har medført, at mange fleksjobbere har måttet acceptere en lav erstatningsudbetaling.

Mulighederne for genoptagelse af sager har også været vanskelig, da fleksjobordningen har sikret en stabil og normal indkomst. Med lovforslaget bliver en fleksjobbers livsindkomst markant lavere, og det åbner op for at mange fleksjobbere gennem hele fleksjobordningens levetid, er blevet underkompenseret mht. til erstatning for erhvervsevnetab.

Vi **foreslår** derfor at alle fleksjobbere i nuværende ordning, får mulighed for at genoptage sager om erhvervsevnetab, hvad enten det er i Arbejdsskadestyrelsen eller i forsikringsselskab.

Ældre fleksjobbere

I forbindelse med det fremsatte lovforslag har vi noteret, at de allerede eksisterende forskelsbehandlinger af ældre handicappede fleksjobbere ikke bliver ændret, hvorfor vi her vil nævne nogle af dem, da vi mener, at de mangler i reformen om fleksjob.

Seniorjobordning

Vi finder det urimeligt, at ældre ene og alene på baggrund af handicap og sygdom i stedet for fleksydelse ikke kan blive omfattet af seniorjobordningen på lige fod med deres ordinære alderssvarende kolleger.

Vi **foreslår**, at dette ændres, da det er diskriminerende i forhold til ældre handicappede.

Økonomisk bonus

Ligeledes kan det opleves, at ældre på det ordinære arbejdsmarkedet tilskyndes til at fortsætte på arbejdsmarkedet for at øge arbejdsudbuddet med en årlig økonomisk tilskyndelse på kr. 100.000.

Fleksjobbere kan trods deres handicap/sygdom have lyst og overskud til at bidrage på arbejdsmarkedet på samme måde, men disse bliver ikke honoreret med kr. 100.000.

Dermed afskæres en gruppe borgere fra arbejdsmarkedet og samtidig modtager de ikke den økonomiske tilskyndelse. Dette finder vi er en forskelsbehandling af lige adgang til arbejdsmarkedet samt en diskriminering af syge og handicappede. **Og vi vil foreslå**, at lovgivningen ensrettes.

Ledighedsydelse/kontanthjælp

Ligeledes finder vi det diskriminerende og urimeligt, at ældre ledige borgere med nedsat arbejdsevne, som ikke kan få fleksydelse, kun kan modtage ledighedsydelse i 6 måneder, når de aldersmæssigt når det, der svarer til efterlønsalderen – efter 6 måneder kommer vedkommende på kontanthjælp indtil de bliver folkepensionister. Der er nu mulighed for at ændre dette.

Fleksydelse

STOP fleksjobreformen ønsker at **henstille til**, at fristen for den skattefrie tilbagebetaling af flexydelsen forlænges, således at fristen fastsættes til en måned efter dette lovforslags endelige vedtagelse, idet der i lovforslaget indgår en række emner, som har betydning for hvorvidt en fleksjobber vælger at få sin fleksydelse udbetalt skattefrit eller ønsker at fortsætte i flexydelsens ordningen. Fleksjobberne ønsker lige som alle andre borgere at træffe beslutninger der vedrører deres fremtid på et kvalificeret og oplyst grundlag.

Merudgifter

Det er et uheldigt træk, at man med lovforslaget ønsker at ændre ved merudgiftsydelsen. Det bliver mere administrativt krævende for såvel den enkelte borger som for kommunen, når der ifølge lovforslaget fremover skal regnes i kr. 100. Derudover vil man satsregulere bagatelgrænsen for ret til merudgiftsydelse, som er sat til kr. 500 pr. måned, mens vores fleksløntilskud ikke er tiltænkt at gøre det samme. Dermed bliver bagatelgrænsen gradvis højere og højere i forhold til fleksjobberens aflønning, og det er endnu en skjult forringelse.

Vi **foreslår**, at merudgiftsydelsen bevares sådan, som den er i dag, for at undgå unødigt administration, og for at sikre, at den som minimum reguleres på samme vis som ledighedsydelsen.

Ejendomsret, lån, transportudgifter mv.

Som nuværende fleksjobbere vil vi fremover få problemer med at tage lån eller opretholde låneaftaler, fordi vores indkomst bliver ustabil og væsentligt forringet i sammenligning med i dag. Vi forhindres muligheden for at generhverve vores indtægtsgrundlag ved jobskifte, fordi alle fremtidige ansættelser vil blive omfattet af den nye ordning, og qua dette kan vi ikke imødegå de økonomiske forpligtelser og risikerer at havne i meget ugunstige forhold over for kreditorer. Det er indirekte en krænkelse af den private ejendomsret, da vores kreditvurderinger sker på baggrund af nuværende ordning, og vi ikke har haft tradition for at ændre lovgivninger med bagudrettet virkning.

Vi frygter eksempelvis som konsekvens af lovforslaget, at fleksjobbere, som er husejere med flekslån, vil stå i den klemme, at udsigten til indkomsttab vil påvirke kreditvurdering og lånefornyelse. Flekslån skal jo løbende fornyes. Det samme vil være tilfældet, hvis man skal have omlagt et fastforrentet lån til en anden rente. På den måde kan man sige, at nogle fleksjobbere som en afledt konsekvens af lovforslaget vil være mere bundet af tidligere indgåede låneaftaler og renteniveauer end mennesker med almindelige lønaftaler, hvor det almindeligvis ikke er tilfældet, at man pludselig går meget ned i løn. Det kan vise sig at blive dyrt i længden for fleksjobbere og for samfundet.

Et andet eksempel er indretningen af reglerne for lån til invalidebil. Ved sådanne lån før 1. januar 2013 sættes beløbet, der skal tilbagebetales til kommunen, månedligt ud fra indkomsten på det tidspunkt, hvor lånet indgås. Her har reglen været, at beløbet ikke ændres i 6 år, uanset om man går ned eller op i løn. Med de store økonomiske forringelser, som lovforslaget lægger op til at give fleksjobberne, vil det også ramme mange med invalidebil, når de skifter job, og det vil blive relativt dyrere at have en sådan. Det vil gøre det ulig meget vanskeligere at få lige adgang til arbejdsmarkedet, hvis ikke forudsætningerne for at kunne transportere sig på arbejde er til stede.

Der bør derfor til lovforslaget medtænkes ændringer i lovgivningen vedr. kommunale lån til invalidebil og andre udgiftstunge handicaphjælpe midler. Det bør følge, at tilbagebetalingen skal indkomstreguleres løbende, så de stærkt forringede forsørgelsesmuligheder med lovforslaget også vil blive medtaget i låneaftaler med kommunen.

Bureaukrati

Aflønningen med en del løn og en del fleksløntilskud vil meget nemt kunne blive uoverskueligt for de fleksjobbere, som ikke er trænet i at gennemskue fx lønsedler og andre papirer, som skal/kan medføre modregning ligesom det bliver svært at gennemskue, om der er sket fejl i forbindelse med det udbetalte fleksløntilskud og at få overblik over skat, pensionsindbetalinger mv. Lovforslaget mangler enkelhed og overskuelighed og dette er u hensigtsmæssigt og endnu et kritikpunkt i forhold til hele omlægningen af aflønnings- og tilskudssystemet.

Samfundsøkonomi

Det er blevet fremført en række gange af beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, at der til grund for den påtænkte fleksjobreform blandt andet ligger det forhold, at vi står i en økonomisk krisetid, og at vi derfor alle skal holde for. Vi mener ikke, at der på sigt vil være nogen besparelse i at lægge systemet om. Selvom der pga. de store forringelser i fleksjobbernes økonomiske situation i første omgang vil være en samfundsmæssig besparelse, vil det samlet set blive dyrt.

Det skal bemærkes, at den besparelsesdagsorden, som beskæftigelsesministeriet har meddelt, at det forholder sig til, i realiteten ikke vil holde stik. Begrundelsen er af økonomisk art – men det er selvmodsigende og paradoksalt, at staten med lovforslaget vil opleve, at statens skatteindtægter vil blive formindsket. Forklaring: Jo højere indtægt for en fleksjobber, jo større er arbejdsgiverandelen af lønnen (der

er et loft for tildeling af tilskud) og jo højere er tilbageløbsseffekten. Vel at bemærke af en indtægt, som arbejdsgiver betaler fremfor staten.

Vi vil også bemærke, at forslaget vil betyde øgede brug af ressourcer i forhold til forsikringsskader, idet forslaget mindsker den skadelidtes incitament til at påtage sig mere arbejde i fleksjobbet, da en stigning i løn vil medføre en nedsættelse af erstatning. Forslaget betyder, at erstatningen skal omregnes, hver gang den skadelidtes indtægt i fleksjobbet skifter, idet erstatningen udgør forskellen mellem løn og tilskud i fleksjobbet og lønnen før arbejdsskaden. Det kræver allerede nu betydelige administrative ressourcer at omregne erstatningen, når skadelidte skifter mellem fleksjob og ledighedsydelse.

Vi vil også bemærke, at forslaget vil betyde øgede udgifter for alle danskere. Da der skal udbetales højere forsikringer fremover vil det medføre øgede forsikringspræmier. Dette gælder både i forhold til den almindelige danskers ulykkesforsikring, arbejdsgivers bidrag til arbejdsskadesforsikring og så vil især de lavtlønnede blive påvirket i forhold til deres fremtidige pensionsindbetalinger, i det bidraget til forsikring indbygget i diverse pensionsordninger vil stige og dermed formindske pensionsdelen.

Ovennævnte er ikke til fordel for samfundet efter vores mening.

4. RETSSIKKERHED

Datalovgivning og personinformationer

Forstår vi lovforslaget korrekt, siger det, at vi fremover kan risikere, at personlige informationer givet til fx lægen i al fortrolighed kan ende i kommunens hænder. Det finder vi krænkende.

Lægefaglige vurderinger

Hvilket omfang tillægger lovforslaget lægefaglige vurderinger vægt i sagsbehandlingen? Hvis vi forstår lovforslaget korrekt, skal lægens vurdering nu veje mindre tungt i den samlede sagsbehandling end tidligere, og sagsbehandleren får yderligere magt. Det finder vi meget bekymrende.

Der står endvidere, at der skal anvendes lægefaglig bistand inden for regionen. Hvordan stiller det de personer, der har brug for specialviden uden for regionen?

5. DISKRIMINATION OG ULIGE BEHANDLING

Manglende ligebehandling i henhold til Ligebehandlingsloven, Handicapkonventionen og Menneskerettighederne

Det har været hævdevunden praksis i dansk handicappolitik at følge visse hovedprincipper. Ligebehandlingsprincippet og kompensationsprincippet er to af de meget centrale principper. Sigtet er ligebehandling og ikke-diskrimination som gennemgående rettigheder i et samfund.

Reformen gør op med knæsatte handicappolitiske principper om ligebehandling og compensation. Det bærende princip om at sikre ligebehandling bliver med reformen ændret fra en compensation af manglende arbejdsevne og dermed lønindkomst til en compensation på baggrund af en reduceret dagpengesats. Fleksjobbere går fra at være ligeværdige lønmodtagere på arbejdsmarkedet til under den påtænkte nye ordning at være uligeværdige (b-arbejdstagere) og klienter i det offentlige system frem til pensionsalderen.. Det er vi overordentligt bekymrede over og finder som værende i strid med både Ligebehandlingsloven, Handicapkonventionen og Menneskerettighederne. Selvom ordningen forringer den mulighed, mennesker med handicap har for at få adgang og tilknytning til arbejdsmarkedet, så er det ikke lykkedes at få disse emner belyst direkte af de folkevalgte politikere i forbindelse med lovforslaget. Der er ingen overensstemmelse mellem fleksjobbernes situation og de politiske forventninger til dem, og det efterlader

indtrykket af en reform, der ekskluderer fleksjobberne fra det fællesskab, som den selv påstår at inkludere dem i. Reformens konsekvenser omkring ulige behandling og ulige muligheder er således i strid med loven om forskelsbehandling og med Handicapkonventionen, bl.a. stk. 27. De diffuse begreber 'reel arbejdsindsats' og 'effektiv arbejdstid' er nogle af de helt centrale udtryk for diskrimination i lovforslaget, ligesom de i øvrigt går imod Menneskerettighedskonventionens artikel 24, der fastslår, at enhver har ret til en rimelig afgrænsning mellem arbejdstid og fritid.

Der står i Handicapkonventionens artikel 4, stk. 1, at deltagerstaterne "forpligter sig til at sikre og fremme den fuldstændige virkeliggørelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle personer med handicap uden nogen form for diskrimination på grund af handicap." Der står endvidere i artikel 4, stk. 3, at man ved lovgivning vedrørende forhold i relation til personer med handicap "indgående [skal] rådføre sig med og aktivt involvere personer med handicap (...) gennem de organisationer, som repræsenterer dem." – Vi har ikke oplevet som protestbevægelse mod reformen at være blevet taget med på råd omkring den påtænkte fleksjobreform. Tværtimod har vi ligesom de fleste af de handicaporganisationer, patientforeninger, fagforeninger og andre fora, som repræsenterer erfaringer med livet med kroniske lidelser eller funktionsnedsættelser, oplevet stor mangel på lydhørhed i forhold til at blive taget med på råd.

Man har på Institut for Menneskerettigheder gennemgået Handicapkonventionens artikel 4.¹ Det fremgår af ICESCR² Generelle Kommentarer nr. 3, § 12 og Generelle Kommentarer nr. 5, § 10, at staternes forpligtelse til at beskytte udsatte grupper er særligt vigtig i økonomiske krisetider, fordi udsatte grupper er i risiko for at blive ramt hårdere af en økonomisk krise. Det fremgår også, at deltagerstaterne må foretage en helhedsvurdering af, hvordan personer med handicap står efter gennemførelsen af besparelser. Det fremgår endvidere af ICESCR Generelle Kommentarer nr. 3, § 10, at forringelser, som rammer personer med handicap uforholdsmæssigt hårdt, også kan rejse problemstillinger i forhold til forbuddet mod diskrimination på grund af handicap og pligten til at yde tilpasning i rimeligt omfang for handicap. Forbuddet mod diskrimination vil typisk blive brugt, hvis personer med visse handicap stilles ringere end andre personer med handicap, eller hvis personer med handicap stilles ringere end andre i adgangen til generelle ydelser.

Vi kan ikke se, at staten har opfyldt forpligtelsen til at beskytte fleksjobbere og førtidspensionister, som er udsatte grupper og i særlig grad vil være det i en økonomisk krisetid. Tværtimod har krisen kun gjort arbejdsmarkedet endnu mindre tilgængeligt for mennesker med nedsat arbejdsevne. Lovforslaget forringer vilkårene for danskere med handicap eller kroniske sygdomme voldsomt og uden at stå mål med de nedskæringer, der sker for andre grupper i samfundet i disse tider. Endvidere mangler lovforslaget helt at komme med reelle tiltag, der for alvor øger rummeligheden på arbejdsmarkedet og peger, hvor der skulle findes jobs til de mange ledige fleksjobbere. Og ja – så kan vi da heller ikke se, at staten skulle have udarbejdet nogen helhedsvurdering af, hvordan fleksjobbere og andre mennesker med handicap vil være stillet efter gennemførelsen af lovforslaget om en fleksjobreform.

Hvad angår forbuddet mod diskrimination, hvor personer med visse handicap stilles ringere end andre personer med handicap, så vil lovforslaget få som konsekvens, at de veluddannede fleksjobbere vil blive forskelsbehandlet og stillet ringere i adgangen til økonomisk kompensation og ydelser end de mindre veluddannede fleksjobbere; de veluddannede fleksjobbere vil blive ringere stillet i løn- og arbejdsvilkår end de veluddannede raske; og de fleksjobbere, der arbejder langsomt, vil blive stillet ringere end de fleksjobbere, der arbejder hurtigt – og alt sammen pga. deres handicap. Det kaldes også diskrimination, og det har den danske stat med sin ratificering af Handicapkonvention forpligtet sig på at modarbejde.

Vi vil også som eksempel på stærkt diskriminerende elementer i lovforslaget pointere barrieren i forhold til at kunne etablere selvstændig virksomhed som fleksjobber. Det er en barriere pga. handicap, som betyder, at fleksjobbere flest ikke vil kunne få lige mulighed for at slå sig ned som selvstændig. Det fremgår ellers ret tydeligt af Handicapkonventionens artikel 27, som omhandler arbejde og beskæftigelse, at man i alle forhold forbyder diskrimination på grund af handicap. Artiklens stk. f siger, at deltagerstaterne skal sikre og fremme virkeliggørelsen af retten til arbejde, herunder mulighederne for bl.a. selvstændig virksomhed. Dette kan vi ikke se, at den danske stat på nogen måde gør med dette lovforslag.

¹ Se <http://www.menneskeret.dk/handicapkonvention/konventionen/artikel+4+-+generelle+forpligtelser/imr+om+artikel+4>

² ICESCR står for International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, som var det organ, der i tidernes morgen udarbejdede Menneskerettighedskonventionen.

Yderligere spørgsmål

I henhold til 2.2.3.2.

"En person, som bliver ledig efter et fleksjob, vil uanset, at tilskuddet på baggrund af lønindkomst har været fuldt aftrappet, være berettiget til ledighedsydelse, i det omfang den pågældende opfylder betingelserne for ledighedsydelse, herunder står til rådighed for fleksjob. Hvis baggrunden for, at den pågældende har haft en lønindtægt på 36.352 kr. eller derover er, at den pågældende har arbejdet i et omfang, der medfører, at den pågældende ikke længere kan anses for berettiget til fleksjob, skal kommunen træffe afgørelse om dette. Indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob, kan der udbetales ledighedsydelse. Hvis den pågældende har arbejdet i et sådant omfang i fleksjobbet, at dette kan bidrage til at opfylde beskæftigelseskravet for arbejdsløshedsdagpenge i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan den pågældende modtage ledighedsydelse efter reglerne i § 74 f og § 74 g i lov om aktiv socialpolitik."

Spørgsmål:

Hvad med de personer i den nuværende fleksjobordning ordning, som er i beskæftigelse pr. 1. januar 2013, som bliver ledige, men som har en indtægt, der overstiger kr. 36.352 kr./mdr. - gælder dette både for nuværende fleksjobbere og for kommende fleksjobbere?

For fleksjobbere i nuværende ordning gælder: *"En fleksjobber kan ikke opsiges pga. sygdom, hvis det er skrevet ind i aftalen, hvilke skånehensyn der er."*

Spørgsmål: Hvad vil gælde efter 1. januar 2013?

I henhold til 2.2.5. Ledighedsydelse

Spørgsmål:

Hvis en fleksjobber ikke har været beskæftiget i 9 mdr. ud af de sidste 18 mdr., pt. får vedkommende ledighedsydelse. Hvilken ydelse vil denne person modtage, hvis vedkommende enten af sig selv eller via jobcentret ansættes i en tidsbegrænset stilling, som er for kort til at gælde som beskæftigelse i 9 mdr. ud af de sidste 18 mdr. ? Vil vedkommende kunne modtage højeste ledighedsydelse?

1.2.10. Midlertidige fleksjob

Spørgsmål: Hvis en fleksjobber ikke længere findes berettiget til fleksjob i forbindelse med genvurdering hvert femte år, hvilken ydelse overgår den tidligere fleksjobber så til?

Feriepenge

Spørgsmål:

Det særlige ferietilskud, som udbetales pr. 1. maj med op til 1,5 pct. alt efter overenskomsterne – modregnes dette ekstra ferietilskud i fleksløntilskuddet ?

Med venlig hilsen
STOP Fleksjobreformen

Helle Kold Nielsen

Kontaktopl: Mail: hellekoldnielsen@gmail.com - Mobil: 2869 1329